

af, at vi saa overmaade ofte have talt om disse Ting. Min Opfattelse deraf kan ikke være det ærede Medlem eller noget andet Medlem af dette Ting ubekendt. Derfor har jeg anset det for uforlødent at gentage den.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har misforstaaet mig i Henseende til min Udtalelse om Formuen i Byerne og paa Landet. Jeg sagde ikke, at det var lettere at finde den løse Formue paa Landet end i Byerne, men jeg sagde, at paa Landet er en forholdsvis langt større Andel af Formuen fastgjort i Jord og Bygninger, end Tilfældet er i Byerne. I Byerne udgør altsaa den løse Formue en langt større Andel af den samlede Formue end paa Landet, og da det er lettere at ramme den faste Formue end den løse, vil man gennemgaaende lettere kunne ramme Formuen paa Landet end i Byerne.

P. Munch: Maa jeg til den højtærede Finansministers Bemærkninger blot sige, at naar han i sin Omtale af „delvis Konfiskation“ sagde, at dette Udtryk fandt sin Berettigelse deri, at den Skala, vi opstille, ikke var ligelig efter Skatteevnen, idet den undtog nogle Grupper helt fra Skat og ramte andre uforholdsmæssigt haardt, saa er det et meget lidet rigtigt Udtryk. Thi det Forslag, vi stille, undtager ingen Grupper fra Skat af dem, der hidtil have svaret Skat herhjemme, men det undtager nogle fra at faa Paalæg ved den nye Skat, Paalæg til de Skatter, de allerede have. Den højtærede Finansminister har i sine foregaaende Udtalelser her sagt, at det vilde have glædet ham meget, om han kunde have undtaget de mindste Skatteydere fra at faa Paalæg. Deraf følger allerede, at han kunde være kommen til at staa overfor det Forhold at paalægge en betydelig Skat opad og saa fritage nogle nedad. Dette Spørgsmaal har intet som helst at gøre med Konfiskation. Nej, thi Forskellen mellem vort Forslag og den højtærede Finansministers Forslag er i den Henseende udelukkende en Gradsforskel og intet andet, og jeg fastholder, at en Skat, der er 4 pro mille af en Formue paa 5 Millioner Kr., hvilket altsaa er 10 pCt. af den naturlige, ligefremme Renteindtægt ved fuldkommen sikker Anbringelse, kan intet Menneske med nogen Ret kalde en Konfiskation. Det er en Skat, som ikke er større, end at de Formuer, som den paalægges, nok

skulle blive ved at vokse alligevel, ligesom de vokse nu.

Den højtærede Finansminister sagde dernæst, at det var rigtigt, at i England og i Frankrig havde man disse midlertidige Skatter, og der gjorde de ikke Indtryk af at give nogen Usikkerhed, men hvis vi fik dem herhjemme, vilde det betyde en Usikkerhed. Jeg kan ikke se, hvorfor dette skulde være Tilfældet. Ogsaa i Bayern, Würtemberg og flere mindre tyske Stater have de disse flydende Skatter, og jeg ved ikke, at de give nogen Usikkerhed. Og selve det Princip, at man ikke skal tage mere end øjeblikkeligt nødvendigt, anvendes ogsaa i Tyskland, hvor man har indført to Skattereformer med kort Tids Mellemrum — og med Skattereformer menes der altid Skattepaalæg —, og hvor man i den nye Rigsdag vil komme til at staa overfor nye Skattepaalæg. Jeg kan ikke se andet, end at det er rigtigt, at man til enhver Tid tager, hvad der er strengt forlødent, og ikke mere.

Rode: Den højtærede Finansminister erklærer, at han vil fastholde, at de Oplysninger, han havde givet angaaende Værdien, ere rigtige. Jeg vil dertil sige, at den Beregning, den højtærede Finansminister har foretaget, er meningsløs. Den højtærede Finansminister læste op, hvad jeg havde sagt om Beregningsmaaden, og deraf vil man kunne se, hvorledes jeg har gjort det, og jeg tror, at man vil indrømme, at det er Maaden, hvorpaa det maa gøres. Naar en Ting koster 100 Øre, og Skatten deraf er 20 Øre, kan man ikke, saaledes som Finansministeren, sige: altsaa er Skatten $\frac{1}{5}$ af Værdien. Hvad Ministeren siger, er, at Skatten er $\frac{1}{5}$ af Værdien plus Skatten, men det er ikke det, jeg spørger om. Nej, de 100 Øre bestaa af 80 Øres Værdi plus 20 Øre i Skat, og de 20 Øre i Skat udgøre altsaa $\frac{1}{4}$ af Værdien. Det er soleklart. Den anden Beregningsmaade fremkalder de meningsløse Eksempler, som navnlig for Brændevinens Vedkommende have reduceret Værdiprocenten fra de 120 pCt., som den virkelig er, til noget over 40 pCt., som Ministeren har opstillet.

Naar Ministeren endvidere siger, at det jo er lige meget, om den Champagne, han har nævnt, er god eller ikke, saa er det fuldkommen rigtigt, at det er ligegyldigt, om den smager mere eller mindre godt, men naar jeg har taget et Eksempel